

वयस्यः परमागतिः वयस्यस्येतिशेषः ॥ ८ ॥ तथाविधं स्वरसतोधनादित्यागप्रवर्तकमित्यर्थः ॥ ९ ॥ तत्तथेति ॥ यदुक्तं वयस्ययोर्धनाविभागादिकं तन्ममापि संम
तमित्यब्रवीदित्यर्थः ॥ लक्ष्म्या कांत्या युतोरामः वासवस्येव वासवसदृशस्य लक्ष्मणस्येत्यन्वयः लक्ष्मणस्याग्रत इत्यनेन यथा मम लक्ष्मणस्य मैत्री तथैव तवापीत्यपि स

आद्योवापिदरिद्रोवादुःखितः सुखितोपिवा ॥ निर्दोषश्चसदोषश्चवयस्यः परमागतिः ॥ ८ ॥ धनत्यागः सुखत्यागोदेशत्यागोपिवाऽन
घ ॥ वयस्यार्थे प्रवर्तते स्नेहं दृष्ट्वा तथाविधं ॥ ९ ॥ तत्तथेत्यब्रवीद्रामः सुग्रीवं प्रियदर्शनं ॥ लक्ष्मणस्याग्रतो लक्ष्म्या वासवस्येव धीमतः ॥
॥ १० ॥ ततोरामं स्थितं दृष्ट्वा लक्ष्मणं च महाबलं ॥ सुग्रीवः सर्वतश्चक्षुर्वने लोलमपातयत् ॥ ११ ॥ सददर्शिततः सालमविदूरे हरीश्वरः ॥
सुपुष्पमीषत्पत्राढ्यं भ्रमरैरुपशोभितं ॥ १२ ॥ तस्यैकां पर्णवद्गुलांशां भाङ्गत्वा सुशोभितां ॥ रामस्यास्तीर्य सुग्रीवो निपसाद सराघ
वः ॥ १३ ॥ तावासीनौ ततो दृष्ट्वा हनूमानपिलक्ष्मणं ॥ शालशाखां समुत्पाद्य विनीतमुपवेशयत् ॥ १४ ॥ सुखोपविष्टं रामं तु प्रसन्नमु
दधियथा ॥ सालपुष्पावसंकीर्णैस्मिन्निरिवरोत्तमे ॥ १५ ॥ ततः प्रहृष्टः सुग्रीवः श्लक्ष्णया शुभया गिरा ॥ उवाच प्रणयाद्रामं हर्षव्या
कुलिताक्षरं ॥ १६ ॥ अहं विनिकृतो भ्रात्रा च राम्येष भयार्दितः ॥ ऋष्यमूकं गिरिवरं हतभार्यः सुदुःखितः ॥ १७ ॥ सोहं त्रस्तो भये मग्नोऽव
ने संभ्रांतचेतनः ॥ वालिनानि कृतो भ्रात्रा कृतवैरश्चराघव ॥ १८ ॥ वालिनो मे भयार्तस्य सर्वलोकाभयंकर ॥ ममापि त्वमनाथस्य प्रसा
दं कर्तुमर्हसि ॥ १९ ॥ एवमुक्तस्तु ते जस्वी धर्मज्ञो धर्मवत्सलः ॥ प्रत्युवाच सकाकुत्स्थः सुग्रीवं प्रहसन्निव ॥ २० ॥

पगमोत्तरं द्वितीयदिने इत्यर्थः ॥ स्थितं दृष्ट्वा भूमाविति शेषः ॥ ११ ॥ ईषत्सुपुष्पं पत्राढ्यं पत्रवद्गुलं ॥ १२ ॥ सराघवः सुग्रीवो निपसाद ॥ १३ ॥ १४ ॥ सुखोपविष्टं रामं तु दृष्ट्वेति
शेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अहं विनिकृत इति पूर्वदिवसोक्तार्थस्मारणं तदर्थस्यावश्यानुष्ठेयत्वाभिप्रायेण ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥